

PRIPOMOČEK 1.1

Omogočanje dialoga - dve viziji za eno resničnost

Dejavnost 1.1

TABARLISOVO PISMO PRIJATELJU VERLIASU

1 tabarica

Pozdravljen, Verlias, upam, da se dobro počutite, da ste dobrega zdravja, kot tudi vaša družina in vsi vaši prijatelji. Se spomnite, da sem vam povedal o skupini mladih, ki prihajajo s planeta Zemlje, iz majhnega koticčka, imenovanega Francija? Pravkar smo skupaj preživeli 24 ciklov in veliko vam imam povedati. Ko so prispeli, je očitno prišlo do nesporazuma. Ker nismo mogli vstopiti v vesoljsko pristanišče, smo prosili ljudi, ki so tam delali, naj jim pomagajo odnesti prtljago in nas pričakati zunaj, vendar so jih precej grobo zavrnil. Nad takšnim odzivom so bili zelo presenečeni in Zemljanov niso želeli nikoli več videti. Priznam, da jim te epizode nisem upal omeniti.

2 Tabarlis

Šolo so želeli začeti graditi takoj in kmalu sem ugotovil, da je med njimi in vaškimi delavci vladala napetost. Delavcem se seveda ni mudilo končati dela, saj so bili plačani na dan. Dlje ko je projekt trajal, več denarja so dobili! In pogosto je bil to njihov edini vir dohodka ... Poleg tega so Zemljani po nekaj izbruhih sončne svetlobe ugotovili, da ni preveč učinkovito delati, ko sta obe sonci najvišje na nebu. Bili so tudi drugi trenutki, ko smo začutili, da so zelo nestrpni. Ko smo morali iti v mesto, so bili vedno nestrpni in so čakali, da je bil Zamourion poln. Očitno na Zemlji prevozna sredstva odhajajo ob določenih urah, tudi če niso polna! Resnično se sprašujem, kako vozniki živijo...

3 tabarice

Nekega dne so naredili tudi nekaj nenavadnega: začeli so zakopavati pločevinke v zemljo! Skoraj sem rekel, da je to škoda, ker jih ljudje, ki jih pobirajo na ulici, da bi prodali aluminij, ne bodo našli, vendar si nisem upal. Morda je to njihova obredna praksa.... Oh, ja, rekli so, da se jim to zdi odvratno. Nekaj, kar so počeli, me je odvrnilo - način, kako so pihali v nos. Namesto da bi svoje telesne odpadke odvrgli v naravo, jih skrbno shranjujejo v papir. Fuj! Gnusno!

4 tabarice

Nekega dne sem se počutila zelo neprijetno. Eno od deklet v skupini je šlo neposredno k vaškemu poglavarju in ga vprašalo, zakaj ženske ne jedo z moškimi, zakaj otroci nimajo pravice govoriti za mizo in podobno. Odkrito povedano, imam občutek, da zemljani ne spoštujejo starejših. Povedali so mi, da so doma vsi skupaj nastanjeni v posebnih hišah!

Poleg tega ne zanemarjajo le svojih prednikov, ampak tudi bogove! Nekega dne nam je eden od njih preprosto rekel: "Jaz sem ateist." Pogledali smo drug drugega, ne da bi lahko karkoli rekli. Vsi smo vedeli, kaj to pomeni, vendar še nikoli nismo srečali nikogar, ki bi dvomil v obstoj bogov!

6 tabel

Nekega dne so se razjezili na Limbatana, vendar nismo razumeli, zakaj. Limbatan je moral na poslovilno zabavo pripeljati Dimbzija, ki pa je moral ostati doma, ker je edini, ki ima v svojem kraju televizor, prišel sosed gledat televizijo. To ni bilo pomembno, saj je bilo na voljo veliko drugih stvari za jesti. Toda ta podrobnost je Zemljane zelo razjezila. Vendar razumejo, da si Limbatan ni mogel pomagati! Če bi odšel, bi vsa soseska sklepala, da ne spoštuje ljudi, ki so ga prišli obiskat!

7 Tabarlis

Če pomislim, morda Zemljani niso bili zadovoljni, ker so se v skupini sprli. Pozorno sem jih opazoval in nikoli nisem videl, da bi se fanta držala za roke ali imela fizični stik. Mislim, da nista bila dobra prijatelja. Veste, vsak dan ni bilo lahko in včasih smo bili celo na robu prepira. Toda brez skrbi, spoznala sva, da imava tudi veliko skupnega, in na koncu se je vse dobro izteklo. Vem, da sem bil nekoliko negativen, vendar smo res doživeli nekaj izjemnih trenutkov, o katerih vam bom pripovedoval v novem pismu. Moram se vrniti k svoji družini, že eno uro sem sam, ko ti pišem, in kot veš, se jim je to začelo zdeti čudno ...

PRIPOMOČEK 1.2

Omogočanje dialoga - dve viziji za eno resničnost

Dejavnost 1

XAVIERJEVO PISMO PRIJATELJU VINCENTU

1 Xavier

Pozdravljen, Vincent, kako se počutiš? Kako je bilo poleti, kako je potekalo preverjanje lekcij v okviru priprav na izpite? Ok, to ni smešno... Kot morda veš, sem se pravkar vrnil s planeta Glorbuld, kjer sem preživel mesec dni ("zemeljski mesec") s Karen, Sophie in Mehdijem. Moram vam povedati, da se je zgodilo toliko čudnih stvari.

Takoj ko smo pristali na vesoljskem pristanišču, se je začela zmeda. Več ljudi nam je želelo pomagati prenesti prtljago... No, tako so rekli... Še dobro, da so nam rekli, naj pazimo na žeparje. Najprej smo jih vljudno zavrnil, ko pa so vztrajali, smo postali nekoliko bolj odločni. Tako sta odšla in videlo se je, da sta bila razočarana, ker sta zamudila svojo priložnost. Imeli smo srečo! Nato smo se srečali z našimi sogovorniki, ki so nas čakali pred vesoljskim pristaniščem.

2 Xavier

S projektom smo želeli začeti že naslednji dan, saj smo se morali držati urnika. Tako smo začeli graditi šolo in lahko vam povem, da smo delali zelo trdo! Težava je v tem, da smo hitro ugotovili, da Glorbulgari, ki so delali z nami, niso imeli enakega navdušenja, in bili so celo trenutki, ko smo imeli resnično občutek, da nam delajo preglavice! Neverjetno, saj smo ta projekt delali zanje!

3 Xavier

Prav tako je tam vse počasno, na primer javni prevoz (majhni in slabi avtobusi, ki jim pravijo Zamourion). Če vam navedejo čas odhoda, morate dodati vsaj dve uri. In ko vprašate, kdaj odhajamo, vam vedno odgovorijo: "Kmalu!". To je tako nadležno, prisegam.

4 Xavier

Da ne omenjamo higiene. Vse mečejo na tla brez ozira na okolje. Najprej smo se hoteli dobro obnašati, pobrali smo svoje pločevinke. Ker nismo vedeli, kaj naj z njimi počnemo, smo jih začeli zakopavati, da bi bilo manj umazano, nato pa smo končno obupali. In ali želite vedeti, kako si Glorbulci čistijo nosove? Nasloniš se na eno nosnico in močno piháš. Zelo domiselno!

5 Xavier

V vsakem primeru so vsaj 50 let za nami. To veliko pove o človekovih pravicah! Zlasti ko gre za pravice žensk in otrok. Saj poznaš Karen, ki je malo feministka, kajne? Nekega dne se je o tem zelo

odkrito pogovarjala z vaškim poglavarjem. Ne vem, ali jo je res razumel, pravzaprav se ni kaj dosti odzval.

6 Xavier

Še en primer njihove zaostalosti. Nekega dne smo se vozili skozi močvirnato območje in eden od mladih, ki so nas spremljali, nam je na najpreprostejši možen način povedal: "Tukaj je človek, ki se spreminja v krokodila." Za trenutek smo se spogledali, vendar smo hitro obrnili glave, da ne bi izbruhnili v smeh. Obvladali smo se, vendar smo bili blizu.

7 Xavier

Isti mladenič nas je še enkrat zelo razjezil. Bilo je ob koncu bivanja, organizirali smo odličen večer z vsemi ljudmi, ki smo jih spoznali. Vsak naj bi nekaj prinesel, on pa naj bi prinesel dimbzi, okusnega piščanca od tam. In ... ni prišel. Ko smo ga naslednji dan videli, smo mu povedali, kako smo jezni! To je bilo popolno nespoštovanje do nas. Ugani, kaj je rekel! Moral je ostati doma, ker je prišel prijatelj gledat televizijo! Bolj slabega izgovora ne bi mogli najti.... V vsakem primeru morajo postati bolj resni in zaupanja vredni, sicer ne bodo nikoli postali razvit planet.

8 Xavier

Še zadnja nora stvar: še nikoli nisem videl toliko homoseksualcev! Na ulici se veliko moških drži za roke. Nekega dne me je eden od naših zaposlenih hotel prijeti za roko in lahko vam povem, da ni poskusil dvakrat! Vsak dan ni bilo lahko in včasih sva bila celo na robu prepira. Toda brez skrbi, spoznala sva, da imava tudi veliko skupnega, in vse se je dobro izteklo. Vem, da sem bil nekoliko negativen, vendar sva res doživela nekaj izjemnih trenutkov, o katerih ti bom pripovedoval v novem pismu. Zdaj pa nimam več časa, saj že zamujam na uro letenja z letalom.